

[Socialministeren]

kommer til at vokse op under nogle uheldige vilkår, er jeg naturligvis enig. Det gælder i masser af tilfælde. Det er også derfor, jeg taler så stærkt for, at vi skal have folk ud af systemet. For hvis der er tale om, at en person i 6-7-8 år er på bistandshjælp, er det klart, at så er der ikke meget overskud tilbage til at klare børnen. Men fejlen her ligger ikke i de økonomiske satser; fejlen ligger i, at man ikke har gjort tilstrækkeligt for at få disse mennesker ud af systemet.

Der har været en meget spændende teknisk diskussion. Jeg vil nok anbefale, at nogle af disse spørgsmål overgår til almindelig udvalgsbehandling, for det kan ikke være hverken naturligt eller rimeligt, at vi skal gå ind i alt for mange detaljer ved en førstebehandling. Jeg må naturligvis bekræfte over for hr. Taanquist, at der i børnebidraget sker en modregning i forhold til, hvad faderen skal betale. Men man får stadig væk beløbet. Det synes jeg er vigtigt at holde fast i. Og man får naturligvis stadig væk, når det drejer sig om børnetilskudslovgivningen som helhed, både det forhøjede børnetilskud og det ekstra børnetilskud for den enlige forsøger. Derom kan der ikke være nogen tvivl. Det er det, der er baggrund for mine beregninger. Når der sker modregning, er det, fordi faderen har betalt, og så har man stadig væk beløbet, når vi skal vurdere, hvor mange penge der egentlig er tilovers.

Nu skal jeg passe på, at jeg ikke selv falder i den grøft, jeg advarede mod, men da det nu var så spændende med de mange detaljer, vil jeg godt sige, at regnestykket er jo ret enkelt. Hvis vi tager de satser, der var gældende pr. 1. april i år – de er blevet forøget en anelse pr. 1. oktober – så er satserne efter det beløb, man selv skal betale til bolig, 2.329 kr., hvortil kommer for den enlige mor med de to børn to gange 530 kr., som hun eller han får under alle omstændigheder, uanset om det er blevet betalt fra faderen eller det er blevet betalt fra socialforvaltningen. Dertil kommer så 784 kr. i forhøjet børnetilskud af de børnetilskud, den enlige forsøger i øvrigt får, og så når vi op på det beløb, jeg nævnte. Det er såmænd meget enkelt.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg kan betro socialministeren, at formanden er meget opmærksom på, at detaljerne behandles i overensstemmelse med forretningsordenen. Hr. Taanquist har ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Så er vi altså derhenne, hvor jeg startede med at være. Når der er taget hensyn til boligudgiften – og jeg går ud fra, at der ikke er ret mange, der betaler under 800 kr., i hvert fald når de har et par børn – så er der 3.454 kr. tilbage, og når det udbetales, får man ikke derudover også faderens bidrag. Socialministeren formulerer sig hele tiden, som om der kommer de andre ting til. Derudover kommer kun de børnetilskud, som andre mennesker også får, og som i det hele taget kun drejer sig om et par hundrede kroner om måneden, eller hvor meget det nu kan være. Der er altså ikke alle mulige andre indtægter, som disse mennesker også skal have. Det var derfor, jeg fremhævede det, som også den radikale ordfører så rigtigt sagde, at det, det drejer sig om her, er, at man låser folk fast i situationen. Det er det, det drejer sig om. Det er ikke et spørgsmål om detaljer, men et spørgsmål om kroner og øre. Man låser folk fast i en situation, som de ikke kan komme ud af, for hvis de forsøger, bliver enhver indtægt modregnet i deres varige hjælp.

Det er selvfølgelig rart, at vi skal have et udvalgsarbejde. Der bliver en hel del detaljer, vi skal have gravet i her, og så tror jeg nok, at socialministeren i hvert fald må omformulere sig, ikke mindst med hensyn til det, jeg nævnte med de særlige udgifter, der også kunne dækkes.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg mangler stadig væk at få svar på en lang række spørgsmål. Det lader ikke til, at socialministeren har lyst til at svare. Jeg gider som sagt ikke gentage alle spørgsmål. Dem må jeg så forsøge at få opklaret i udvalgsarbejdet. Der er dog ét spørgsmål, bare ét spørgsmål, jeg gerne vil have besvaret. Jeg håber, at socialministeren, når jeg nu har begrænset mig til ét spørgsmål, vil ulejlig sig op på talerstolen og lige besvare det.